

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Petry Weissové a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobkyně: **Mgr. A. H.**, zast. Mgr. Pavlem Francem, advokátem, se sídlem Údolní 567/33, Brno, proti žalovanému: **Český báňský úřad**, se sídlem Kozí 748/4, Praha 1, za účasti osob zúčastněných na řízení: I) DOLESA s. r. o., se sídlem Nerudova 359, Vejprnice, II) PETROMA KAMENOLOMY s.r.o., se sídlem Vilémov 120, Vilémov, zast. Mgr. Radkem Klesou, advokátem, se sídlem Dvořákova 44/38, Plzeň, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 10. 2022, č. j. SBS 33477/2022/ČBÚ-23/3, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 11. 12. 2023, č. j. 55 A 78/2022-79,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Osoby zúčastněné na řízení I) a II) **n e m a j í** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Obvodní báňský úřad pro území Karlovarského kraje (dále jen „správní orgán prvního stupně“) rozhodnutím ze dne 9. 6. 2022, č. j. SBS 25646/2022/OBÚ-08, podle § 142 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, rozhodl tak, že:

- I. s účinností od 11. 8. 2021 je k dobývání výhradního ložiska čediče v dobývacím prostoru Stráž nad Ohří ve smyslu § 24 odst. 1 a § 27 odst. 7 zákona č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), oprávněna organizace DOLESA s.r.o., se sídlem Nerudova 359, 330 27 Vejprnice, IČO: 04940466,
- II. oprávnění k dobývání výhradního ložiska čediče v dobývacím prostoru Stráž nad Ohří ve smyslu § 24 odst. 1 a § 27 odst. 7 horního zákona, zaniklo:
 - ke dni 11. 8. 2021 organizaci PETROMA KAMENOLOMY s.r.o., se sídlem č. p. 120, 431 54 Vilémov, IČO: 08859591,
 - ke dni 26. 3. 2021 organizaci Omnigon, s.r.o., se sídlem Na Fialce 2437/16, 251 01 Říčany, IČO: 02398231,

- ke dni 25. 4. 2014 organizaci Jan Hamáček – Stavby Prunéřov, se sídlem Kadaň, Prunéřov – Vrbičky, autoposta, PSČ 432 01, IČO: 12765201, a

III. Mgr. A. H., nikdy nebyla oprávněna k dobývání výhradního ložiska čediče v dobývacím prostoru Stráž nad Ohří ve smyslu § 24 odst. 1 a § 27 odst. 7 horního zákona, ani neměla žádný jiný právní vztah k dobývacímu prostoru Stráž nad Ohří.

[2] Žalovaný shora uvedeným rozhodnutím (dále jen „napadené rozhodnutí“) změnil rozhodnutí správního orgánu prvního stupně ve výroku II., který po provedené změně zněl tak, že oprávněnou organizací k dobývání výhradního ložiska čediče v dobývacím prostoru Stráž nad Ohří – ev. č. 70082 v evidenci dobývacích prostorů – byly:

- od 1. 3. 1996 do 25. 4. 2014 organizace Jan Hamáček – Stavby Prunéřov, se sídlem Kadaň, Prunéřov – Vrbičky, autoposta, PSČ 432 01, IČO: 12765201 (do 15. 9. 1997 pod názvem JAN HAMÁČEK – JH),
- od 25. 4. 2014 do 26. 3. 2021 organizace Omnigon, s.r.o., se sídlem Na Fialce 2437/16, 251 01 Říčany, IČO: 02398231,
- od 26. 3. 2021 do 11. 8. 2021 organizace PETROMA KAMENOLOMY s.r.o., se sídlem č.p. 120, 431 54 Vilémov, IČO: 08859591.

Ve zbytku bylo odvolání žalobkyně zamítnuto a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrzeno.

[3] Proti napadenému rozhodnutí se žalobkyně bránila žalobou u Krajského soudu v Plzni (dále jen „krajský soud“). Ten v záhlaví označeným rozsudkem (dále jen „napadený rozsudek“) žalobu zamítl.

[4] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) nyní brojí proti napadenému rozsudku včasnou kasační stížností.

[5] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 19. 2. 2024, č. j. 4 As 13/2024-21, stěžovatelku vyzval k zaplacení soudního poplatku za řízení o kasační stížnosti ve lhůtě 15 dnů od doručení tohoto usnesení. Uvedené usnesení bylo doručeno do datové schránky zástupce stěžovatelky dne 21. 2. 2024. Kasačním soudem stanovená patnáctidenní lhůta k úhradě soudního poplatku tedy počala stěžovatelce běžet dne 22. 2. 2024 a uplynula dne 7. 3. 2024 (čtvrtek). Stěžovatelka však ve stanovené lhůtě soudní poplatek neuhradila.

[6] Podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Tímto zvláštním zákonem je v nyní posuzované věci zákon č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), který v § 9 odst. 1 stanoví, že *nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží.*

pokračování

[7] Jelikož stěžovatelka ve stanovené lhůtě soudní poplatek nezaplatila, Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. zastavil.

[8] O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. za použití § 120 téhož zákona. Jelikož bylo řízení zastaveno, žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

[9] Osoby zúčastněné na řízení by měly právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti pouze tehdy, pokud by se jednalo o náklady vzniklé v souvislosti s plněním povinnosti uložené jim soudem, případně z důvodů hodných zvláštního zřetele (§ 60 odst. 5 s. ř. s.). Takové skutečnosti v nynějším řízení nenastaly, proto Nejvyšší správní soud rozhodl, že osoby zúčastněné na řízení I. a II. nemají právo na náhradu nákladů tohoto řízení

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. března 2024

Mgr. Petra Weissová
předsedkyně senátu